

LESSON 7

ANATHAPINDIKA

The millionaire supporter of the Buddha

The millionaire **Anathapindika** was born as Sudatta. As a result of his great generosity, he was given the name Anathapindika which meant “Feeder of the Helpless”.

By buying a park over from Prince Jeta at a huge cost, Anathapindika built the famous **Jetavana Monastery** for the Buddha to spend the rainy season. The price for the park was measured by a layer of gold coins covering the grounds of the park. As the Buddha spent the major part of His life in the quiet surroundings, most of his sermons were delivered there. Altogether the Buddha spent twenty four rainy seasons at Jetavana Monastery.

Several of the Buddha’s sermons delivered to Anathapindika were intended for lay people. Two of them were on generosity and the Four Kinds of Bliss. In the discourse on generosity, the Buddha advised that the first stage of the Buddhist life is to practise generosity such as giving alms to monks and building monasteries. More important than being generous is to take refuge in the Triple Gem and to observe the Five Precepts, the five rules which help us to discipline our words and deeds. More important than the observance of the five precepts is the regular practice of meditation on **loving-kindness** (Metta-bhavana), but the most meritorious act is to develop Insight into the fleeting nature of things.

သင်ခန်းစာ (၇)

အနာထပိဏ် သူဌေးကြီး

မြတ်စွာဘုရားရဲ့ သန်းကြွယ် သူဌေးကြီး ဥပါသကာ

သန်းကြွယ်သူဌေးကြီး အနာထပိဏ်ရဲ့ ငယ်နာမည်မှာ သုဒတ္တဖြစ်လေသည်။ သို့သော် ပေးကမ်း စွန့်ကြဲခြင်းနှင့် သဒ္ဓါတရားကြီးမားသောကြောင့် သူ့အား အနာထပိဏ်-ဆင်းရဲသူများအား ကျွေးမွေး စောင့်ရှောက်သူဟု ခေါ်တွင်ခဲ့ကြသည်။

အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးသည် ဇေတမင်းသားကြီးရဲ့ ကြီးမားသော ဥယျာဉ်ကို အလွန်များသောဈေးနှင့် ဝယ်ယူပြီး မြတ်စွာဘုရား မိုးရာသီတွင် သီတင်းသုံးရန် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းခဲ့လေသည်။ ဥယျာဉ်တော်အကျယ်အဝန်းနှင့် ညီမျှသော ရွှေဒင်္ဂါးများအပြည့်ခင်းသောဈေးနှင့် ဝယ်ယူလှူဒါန်းသော ကျောင်းတော် ဖြစ်လေသည်။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤတိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်သော ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နှစ်ပေါင်းများစွာ သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့သည်။ ထိုကျောင်းတော်တွင် နှစ်ဆယ်လေးနှစ်သော ဝါဆိုခြင်းများပြုလုပ်၍ တရားတော်ပေါင်း များစွာတို့ကိုလည်း ဟောကြား မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်။

အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးကို ဟောကြားသောတရားတော်များသည် လူပရိသတ်ကို ရည်စူးပြီး ဟောကြားတော် မူခဲ့သည်။ ထိုတရားတော်များထဲက နှစ်ခုသောတရားတော်တို့သည် လှူဒါန်းခြင်းနှင့်ချမ်းသာခြင်းလေးပါးတရားတော် တို့များဖြစ်လေသည်။ လှူဒါန်းခြင်း ဒါနတရားတော်တွင် မြတ်စွာဘုရားသည် ပထမဦးဆုံးအဆင့်အဖြစ် ဗုဒ္ဓဘာသာ ဝင်များသည် ပေးကမ်းလှူဒါန်းခြင်းပြုရန် ဆုံးမတော်မူခဲ့လေသည်။ သံဃာတော်များအား ဆွမ်းဆက်ကပ်လှူဒါန်း ခြင်းနှင့်သံဃာတော်များနေထိုင်ရန်ကျောင်းဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခြင်းများ ဟောကြားခဲ့လေသည်။ ထို့ထက်ပို၍ တတ်နိုင်လျှင် ရတနာသုံးပါး၌ ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်ခြင်းသည် ပို၍သာလွန်ကုသိုလ်ရလေသည်။ ထို့နောက်ငါးပါးသော သီလကို ဆောက်တည် ထိန်းသိမ်းခြင်းသည် ပို၍သာလွန်လေသည်။ ထိုငါးပါးသီလသည် လူတို့၏ ပြောဆို လုပ်ကိုင်ခြင်းများကို ထိန်းသိမ်းခြင်းဖြင့် လောကကို စောင့်ရှောက်လေသည်။ ထိုထက် သာလွန်သည်က မေတ္တာ ပွားများကာ တရားထိုင်ခြင်းဖြစ်လေသည်။ ဒါပေမယ့် အကောင်းဆုံးသော အသာလွန်ဆုံးသော ကုသိုလ်သည် ဝိပဿနာတရားအားထုတ်ခြင်းဖြင့် အရာရာတိုင်း၏ မမြဲသော ပျက်စီးတတ်ကုန်သော သင်္ခါရသဘော တရားများကို ထိုးထွင်းသိမြင်ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

In the discourse on the four kinds of bliss a layman can enjoy, the Buddha mentioned the bliss of ownership, the bliss of wealth, the bliss of being debtless and the bliss of blamelessness.

The bliss of ownership means the satisfaction in gaining wealth by honest means and hard work. The **bliss of wealth** is the satisfaction of enjoying a person's wealth while fulfilling all his duties. The **bliss of being debtless** is the satisfaction that a layman enjoys whenever he knows that he does not incur a debt, great or small to anyone. The **bliss of blamelessness** is the satisfaction derived by a person whose actions of the body, speech and thought do not cause harm to others and free from any blame.

When Anathapindika first met the Buddha at the Sitavana forest near Rajagaha, his

confidence was so strong that an aura glowed from his body. On hearing the Dharma for the first time, Anathapindika became a Sotapanna (first stage of sainthood).

ချမ်းသာခြင်း လေးမျိုးတရားတော်ကို ဟောကာ လူပရိသတ်တို့ကို ကောင်းကျိုးချမ်းသာများရစေခဲ့သည်။ ပိုင်ဆိုင်မှုကြောင့် ချမ်းသာခြင်း၊ စည်းစိမ်ကြောင့် ချမ်းသာခြင်း၊ အကြွေးမရှိမှုကြောင့် ချမ်းသာခြင်းနှင့်အပစ်ကင်းမှုကြောင့် ချမ်းသာခြင်း ဟုချမ်းသာခြင်းလေးမျိုးတို့အကြောင်း မိန့်တော်မူလေသည်။

ပိုင်ဆိုင်မှုကြောင့် ချမ်းသာခြင်းဆိုသည်မှာ ရိုးသာဖြူစင်စွာ အားစိုက်မှုကြောင့် ရှာဖွေရရှိသော ပိုင်ဆိုင်ခြင်းရဲ့ ချမ်းသာခြင်း ဖြစ်လေသည်။ စည်းစိမ်ချမ်းသာဆိုသည်မှာ ကိုယ်လုပ်အားကြောင့် ရရှိထားသောစည်းစိမ်ခံစားမှုကို ဆိုလိုလေသည်။ အကြွေးကင်းမှုကြောင့် ချမ်းသာခြင်းဆိုသည်မှာ စဉ်းစားလိုက်တိုင်း မည်သူ့ကိုမှ အကြွေးကြီးငယ် မတင်သည်ကို သိ၍ စိတ်ချမ်းသာမှုကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ အပြစ်ကင်းခြင်းကြောင့် ချမ်းသာခြင်းဆိုသည်မှာ ကိုယ့်ရဲ့စကား လုပ်ရပ်နှင့်အတွေးများကြောင့် မည်သူ့ကိုမျှ စိတ်ဆင်းရဲစေခြင်း၊ ဒုက္ခရောက်စေခြင်း ကင်းမှုကြောင့် ရသောချမ်းသာခြင်းကို ဆိုလိုလေသည်။

အနာထပိဏ်သူဌေးကြီး သာဝတ္ထိပြည်အနီး ရာဇဂဟတောထဲ၌ ပထမဦးဆုံးအကြိမ် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးတွေ့စဉ်က သူ့ရဲ့သဒ္ဓါတရား အလွန်အားကြီးမှုကြောင့် သူ၏ကိုယ်မှ အရောင်များဝင်းလက် နေဖူး၏။ မြတ်စွာဘုရားရဲ့တရားတော်ကို ပထမဦးဆုံးအကြိမ် နာယူပြီးသည်နှင့် သောတာပန်အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလေသည်။

2013 U.S.A

